

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 176

Simbătă,

4 august

1990

4 pagini

1 leu

Contacte între Securitate și teroristul „Carlos”

Fosta securitate română nu a jucat un rol de „intermediar” între teroristul Ilici Ramirez Sanchez, supranumit și „Carlos”, și organizațiile teroriste din Orientul Mijlociu, așa cum au afirmat unele posturi de radio străine.

Aceasta este concluzia la care s-a ajuns după verificările dispuse de conducerea Ministerului de Interne, „în dorința firească de a cunoaște adevărul și de a contribui la informarea corectă a opiniei publice”.

Un comunicat al biroului de presă al ministerului, dat publicității joi seara târziu, aduce o serie de precizări în acest sens:

În virtutea unei hotărâri a conducerii fostului Departament al Securității Statului, „Carlos” a fost contactat în august 1979 de doi ofițeri securiști. Cu acest prilej, el a confirmat că pregătea returnarea unor avioane Tarom, mărturisindu-și intenția de

a veni în România pentru a se convinge dacă sintem „independenți și nu sprijinim capitalismul”, el considerându-se „virful de lance al unei organizații revoluționare ce urmărește instaurarea socialismului în întreaga lume”.

În aceste condiții, începând cu anul 1980, unor membri ai organizației teroriste condusă de „Carlos”, iar în 1981 și acestuia, li s-a permis să intre pe perioade scurte în țară, sub controlul autorităților române. Cu acest prilej, cadre de conducere din Departamentul Securității Statului s-au întâlnit de mai multe ori, în perioada 1981 — iunie 1982 cu „Carlos”, încercând să-l determine să nu întreprindă acțiuni teroriste împotriva României, lucru care nici nu s-a întâmplat. După data amintită nu s-a mai permis intrarea lui „Carlos” în România.

Important

În atenția conducătorilor auto

Pentru stabilirea traseelor autostrăzilor este necesară cunoașterea curenților de trafic. Pentru aceasta, Direcția Drumurilor din Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Amenajării Teritoriului organizează o anchetă de circulație în ziua de joi, 9 august 1990.

Conducătorii auto sînt rugați să aibă amabilitatea și să răspundă verbal la cele trei întrebări ce li se vor adresa de către recenzorii noștri în stațiile de anchetă a circulației, durata opririi autovehiculului nu va depăși 2—3 minute.

Vernisaj

Marti, 7 august, ora 18, la Galeria de artă „Sirius” din Sibiu, va fi vernisată expoziția „Nudul”, ce reunește lucrări de pictură, grafică și sculptură. Expun artiști plastici sibieni, membri ai U.A.P., filiala Sibiu.

Opinii...ipoteze

Vrem-nu vrem, viața merge înainte. Și se pare că mergem, mai exact am luat-o pe drumul cel bun. Grevele s-au mai rărit, iar manifestațiile au devenit mai pașnice. Este meritul studenților de a fi fost exemplu în acest sens, arătînd țării și lumii că sîntem de fapt un popor ordonat. Să mai notăm și că eliberarea lui Marian Munteanu a dezamorsat o posibilă cauză a unor tulburări viitoare.

Așadar, temperatura politică și socială manifestă tendințe de scădere. Este vremea concediilor și a relaxării. Unii intelectuali de frunte ai țării își petrec weekend-ul prin străinătăți, făcînd declarații incendiare, din care lipsește „fatidic” cifra 13. Adică data de 13 iunie cu evenimentele ei.

Și cu cît trece timpul, avem răgazul și liniștea necesare spre a privi înapoi, spre a evalua și interpreta evenimentele din perspectiva Revoluției. Și iată că, pentru un foarte îndrăgit nouă și prețuit străinătății artist, fermecat de instrumentul său, împreună cu care va salva poporul român din ordinul Domnului, Revoluția nu a fost decît o luptă între clanul Ceaușescu și clanul Iliescu. Tinerii noștri revoluționari din care clan vor fi făcut parte? Așteptăm să ne-o spună „Sfinția Sa”.

Dar, spre satisfacția noastră, am citit sau ascultat în ultimul timp, tot din partea unor intelectuali români, opinii sau luări de poziții cel puțin raționale, dacă nu și rezonabile. Sînt de citat aici nume ca Sturza, Rugină, Botez și Brătianu. Ultimul de pildă, este de părere că trebuie să lăsăm guvernul cel puțin 6 luni înainte de a trage o primă concluzie asupra activității sale. Să ne întemeiem, deci, eventualele critici pe fapte nu pe vorbe și intenții. Tot domnia sa avansează o ipoteză cu adevărat șocantă asupra cauzelor și faptelor care stau în umbra evenimentelor din 13 iunie. Potrivit acestuia, destabilizarea internă face parte dintr-un scenariu scris în străinătate ce are ca scop transformarea României într-o placă turnantă a drogurilor pentru Europa de est!

După cite s-au spus și se spun, după toate cite s-au întîmplat și se întîmplă, nimic nu ar mai fi de mirare, nimic nu ne mai miră. Toată lumea umblă după niște explicații care nu mai pot fi interpretate în termenii luptei de clasă. Și poate că din toate acestea se va naște Adevărul de care avem nevoie.

Oricum, adevărat este că destabilizarea, dezordinea nu folosesc nimănui dintre noi.

TRIBUNA

Marginalii la mitingul de la Sibiu

Pro și contra

Ca un făcut, obiectivul principal al mitingului organizat joi la Sibiu de către Alianța Națională pentru Proclamația de la Timișoara era înlăturarea din viața publică a știrii de sfîrșit adunării. Pentru că, știrea eliberării lui Marian Munteanu — inserată și în ziarul nostru de ieri — ne-a parvenit la scurt timp, după începerea mitingului. Dar, să revenim la mitingul în sine, așa cum am promis în finalul relatării de ieri.

Deci, încă o dată, trebuie să remarcăm, modul în general ordonat, civilizat în care s-a desfășurat acesta. Credincioșii principilor democratice promovate, organizatorii au permis accesul la microfon și altor persoane, care au dorit sau au avut ceva de spus. Așa au apărut la tribună mama unui erou al Revoluției, rănitul Vlad Enache Viorel, un cosăș din Maramureș (care, arătînd u-nealta muncii sale, spunea: „Să fim egali în toate drepturile și datorită, asta vreau de la voi!”) etc. În general, vorbitorii s-au referit la o serie de

aspecte negative cu care ne confruntăm cu toții din decembrie incoace și care au fost incriminate cu vehemență, lucru aprobat de întreaga asistență. Excludem de aici atitudinea citorva înși cam... amehți, care oricum, în acele momente, n-ar fi fost de acord cu nimeni și cu nimic. Însă, unele afirmații ca: „Noi, cei de față, ne socotim liberi” (cei care n-au fost acolo nu sînt liberi?!); „Europa se uită la noi cum ne țîrim, că nu avem curajul să ne ridicăm”; „Cei în cămăși albe, presupun că sîntei cu sufletul curat” (sufletele se schimbă după... cămăși?) și altele, și altele, au fost de natură să stîrneasca ilaritatea unui grup de oameni. Replicile lor, huiduiriile în unele situații, au fost tot mai insistente, în special cînd ceilalți, majoritatea, scandau: „Jos Iliescu”, „Nu vă fie frică, Iliescu pică”, „Iliescu și ai lui, trădătorii neamului” etc. Toți, cîteva din replicile acelei „minorități” merită reținute:

„D-ai-a nu găsim nimic prin magazine, că nu muncim!” (răspuns la indemnul de a face un „test de democrație” prin magazine); „La muncă, fraților, că mine, poimine murim de foame!”, „Lumea a în-tors spatele României. De ce?” (replică: „Și din cauza voastră, mă!”). Sau: „Cine vorbește, uite, domnule! Asta care făcea avorturi pe vremea lui Ceaușescu!” (cineva, referindu-se la una din aparițiile de la tribună).

Desigur, toate acestea, adunate, amplificate și de o parte din cei cu cămăși albe, care nu s-au putut abține să-i ignore pe ceilalți, au făcut ca la un moment dat să fie nevoie de prezența poliștilor între cele două tabere. Dar, totul e bine cînd se termină cu bine, adică fără nici un incident.

Pe cînd, însă, și un miting pro guvern și pro F.S.N., pentru a asculta și...partea cealaltă?”.

N. ACHIM

Foto: Andrei BUTA

SOLJENIȚIN

Un nume intrat definitiv în conștiința umanității. De-testat de unii, iubit și admirat de alții, el nu lasă pe nimeni indiferent.

Născut la Kislovodsk, în nordul Munților Caucaz, în 1918, și-a trăit viața ignorînd conveniențe și mode, plin de îndoieli și de amintirea suferințelor — nu numai ale lui, personale, ci Golgota celor mulți care au cunoscut, pe pielea lor, „binefacerile” comunismului stalinist. Numele îi era rostit cu fereală, cărțile lui, în franceză, engleză sau germană erau cunoscute doar de o minoritate de „privilegiați”. Cititorul român a făcut cunoștință cu scrierile sale prin „Secolul XX” din 1966, care i-a publicat, în traducerea lui Igor Block, povestirea „Într-o gară”. Scurtă și sumară cunoștință. Curînd, pe-restroika avant-la-lettre a lui Hrusciiov se va împot-moli, iar scriitorul va fi silit să se exileze în Occident. Premiul Nobel pentru literatură (1970) încununa o operă care făcuse, prin mijloacele literaturii, mai mult decît întreaga propagandă occidentală pen-

tru demascarea stalinismului.

„O zi cu Ivan Denisovici” (1962/63), „Casa Matrionei” (1963), „Pavilionul canceroșilor” (1967/68), „Arhipelagul Goulag” (1973—1976) și mai recent, „Roata roșie”.

A privit lumea din jurul său fără complexență, cu aceeași nemiloasă sinceritate, cu aceeași necruțare, indiferent de punctele cardinale. După ce a demascat — cu acea cruzime ce aparține doar celor puri — Rășăritul comunist, Soljenițin are curajul să demitizeze Occidentul bunăstării, al „boom-ului” economic, punîndu-i în față o oglindă deloc măgulitoare. Anticomunist dintr-o tragică experiență, el vede totodată fisurările adînci ale „modelului”, occidental. Pentru noi, aflați acum între două ape, „DISCURSUL DE LA HARVARD” al lui Soljenițin — pe care, începînd cu acest număr, îl vom publica în ziarul nostru în pagina CALEIDOSCOPI — prezintă un interes aparte — ne îndeamnă la reflecție. Așa cum doar eseurile marilor gînditori pot s-o facă.

D. IORDACHE

(Discursul în pag. a II-a)

CALEIDOSCOPI

„DECLINUL CURAJULUI“ de Alexander Soljenițin

1. Chiar și o privire grăbită poate sesiza destrămarea lumii noastre. Oricare dintre contemporanii noștri poate distinge cu ușurință în lume două forțe capabile să se nantizeze reciproc. Dar, deseori, ne limităm să contemplăm acest spectacol, hrănindu-ne cu iluzia că primejdia poate fi controlată prin tratative diplomatice sau prin echilibrul forțelor militare. Or, de fapt, lumea este minată de falii mai adânci, mai largi și mai numeroase decât s-ar părea la prima vedere. Iar această destrămare profundă și multiformă este pentru noi, în forme multiple, un risc mortal. După un vechi adevăr, orice regat dezbinat — cum este astăzi Terra noastră — este menit pieririi. Iar noi avem deja trei „lumi“ — există o a „treia“ lume. Dar mai sînt, fără îndoială, și altele — le distingem greu pentru că sîntem prea departe. Orice cultură originală, dacă e veche și răspîndită pe o mare suprafață a Pămîntului, este deja o lume aparte, plină de mistere și de neprevăzut pentru gândirea occidentală; cazul Chinei, al Indiei, ca și cel al lumii musulmane din Africa (aceste ultime două lumi s-ar putea reuni într-una singură, prin similitudine).

Acesta a fost, de o mie de ani încoace, cazul Rusiei, deși gândirea occidentală a refuzat sistematic să recunoască originalitatea. De unde și faptul că n-a înțeles-o niciodată și n-o înțelege nici azi, în ceasul captivității comuniste. Iar dacă e adevărat că Japonia a devenit tot mai mult, în ultimele decenii, „Extremul Occident“, deoarece s-a atașat tot mai strîns lumii occidentale (sînt rîu judecător în această chestiune) cred că Israelul, dimpotrivă, prezintă cel puțin o trăsătură care-i interzice aderanța la Occident — regimul său politic legat fundamental de religie.

Acum relativ puțină vreme, mica lume neo-europeană își

facea încă ușor colonii în întreaga lume, nu numai fără să intuiească o rezistență serioasă la valorile ei, dar, în general, cu un profund dispreț pentru toate valorile care ar fi putut tăinui viziunea despre lume a popoarelor cucerite. Succesul părea năucitor, frontierele geografice păreau să nu mai existe. Dezvoltarea societății occidentale era triumful independenței omului și al puterii sale. Și iată că, deodată, în secolul al XX-lea, s-a văzut — cu cită claritate! — că această societate era fragilă și clădită deasupra unor abisuri. Astăzi constatăm că scurta și precară a fost această cucerire — ceea ce dovedește, se pare, și cît de găunoasă era concepția pe care s-a bazat această acțiune.

Actualmente, raportul între metropole și vechile colonii s-a inversat și, deseori, lumea occidentală, trecînd la

Discursul de la Harvard — 1978, Iunie

cealaltă extremă, face dovada unei complezențe sterile. Cu toate acestea, este greu de prevăzut la cît se va ridica nota prezentată de vechile colonii și dacă Occidentul va reuși vreodată s-o plătească, chiar dacă va fi restituit ultimele pămînturi coloniale și-și va fi dat, pe deasupra, toate bunurile sale.

O orbire persistentă — sentimentul unei superiorități iluzorii — întreține ideea că toate țările mari de pe planeta noastră trebuie să urmeze o dezvoltare care le va duce în situația sistemelor occidentale actuale, teoretic cele mai bune, practic cele mai atrăgătoare; că toate celelalte „lumi“ sînt doar impiedicate temporar — de guvernări rîi sau de grave dezordine interne, de barbarie și de neînțelegere — să se lanseze pe calea democrației occidentale multipartite și să adopte modul de viață occidental. Și fiecare țară este judecată în funcție de cît de mult a avansat pe această cale. Dar, în realitate, această concepție s-a născut din neînțelegerea de către occident a esenței celorlalte lumi, abuziv măsurate cu

„măsura“ occidentală.

Tabloul real al dezvoltării planetei noastre are puține lucruri în comun cu această viziune. NELINIȘTEA pe care o resimțim în fața destrămării lumii a dat naștere și teoriei CONVERGENȚEI între Occident — mai avansat — și Uniunea Sovietică, construcție măgulitoare care uită însă un singur lucru — că dezvoltarea fiecăreia dintre aceste lumi nu le conduce absolut deloc spre o fuziune și că nu se va putea transforma una din ele după modelul celeilalte fără a folosi violența. La aceasta se adaugă faptul — că o convergență implică obligatoriu, că fiecare dintre aceste două „lumi“ va adopta și VICILE celeilalte, ceea ce n-ar avantaja nici una dintre părți. Dacă aș pronunța astăzi acest discurs în țara mea, mi-aș concentra atenția — în această schemă generală a destrămării lumii — asupra relelor Orientului. Dar fiindcă de 4 ani sînt constrîns să trăiesc aici și am în fața mea un auditoriu occidental, va fi mai util să prezint cîteva trăsături ale Occidentului, așa cum le văd eu.

Lucrul care frapează cel mai tare o privire străină asupra Occidentului de azi este faptul că, nu numai din ansamblul lumii occidentale, dar și din fiecare dintre țările componente, ca și din orice guvern, din orice partid și, desigur, din O.N.U. a dispărut CURAJUL CIVIC. Acest declin al curajului este evident mai ales în pătura conducătoare și în pătura intelectuală dominantă, de unde impresia că INTREAGA societate a fost răpăsită de curaj. Desigur, mai există încă mult curaj individual, dar nu acești oameni sînt cei care dau direcția în viața societății. Funcționarii politici și intelectualii manifestă acest declin, această slăbiciune, această nehotărîre în faptele și declarațiile lor, și, mai mult încă, în considerațiile lor teoretice, pe care le furnizează cu complezență ca să dovedească că această manieră de a acționa, care întemeiază politica unui stat pe lașitate și servilism, este pragmatică, rațională și justificată — la orice nivel intelectual și chiar moral, neam situa. (va urma)

Arcade ale vechiului burg

Foto: Fred NUSS

Lucruri mici din lumea mare

● Un record din lumea... groparilor: germanul Johann Thieme din Aldenburg a săpat în 50 de ani (pînă s-a pensionat) 23 311 morminte. Pe al lui bănuim că l-a săpat altul. În Germania se pare că nu-i valabilă zicătoarea „cine sapă groapa altuia cade singur în ea“. ● În renumitul „Guinness Book“ se povestește că la 2 octombrie 1979, niște inși care n-aveau ceva mai bun de făcut au reușit să arunce dintr-un elicopter, aflat la 195 metri înălțime, un ou nefiert care a ajuns pe pămînt și nu s-a spart. ● Specialiștii apreciază că o cămilă însetată poate acumula dintr-o singură adăpare aproximativ 250 litri de apă. N-a încercat oare nimeni să vadă cîtă bere poate să adune în cocoșe? ● Probabil că n-ați știut: pînă în prezent în fruntea bisericii catolice s-au succedat 264 de papi. Cea mai lungă „domnie“ a avut-o Pius al IX-lea — 31 ani și 236 de zile — iar cea mai scurtă, Ștefan al II-lea — două zile. Uneori și două zile sînt o viață! ● Un opti-

cian francez a deschis un salon unde oferă ochelari pentru... cîinii cu afecțiuni ale vederii, dar și pentru cei care nu suportă lumina prea puternică. În ultima vreme — la un preț adecvat — furnizează lentile de contact pentru căteii miopi sau pentru însănătoșirea celor operați de cataractă. Ziarele scriu că pentru a ajunge la rînd este nevoie de programare. Pînă examinează el cîinii (la ochi) eu aș examina stăpînii (la cap!). (n.i.d.).

Zece membri de partid... de partid...

Zece membri de partid
Au visat o viață nouă
Unul a vorbit prin somn
Și-au rămas doar nouă.

Nouă membri de partid
Făceau zilnic sport
Unul a sărit în sus
Și-au rămas doar opt.

Opt membri de partid
Au trecut la fapte
Unul a trecut prea brusc
Și-au rămas doar șapte.

Șapte membri de partid
Aveau patru clase
Unu-avea ceva mai mult
Și-au rămas doar șase.

Șase membri de partid
Au strigat lozinci
Unul a strigat greșit
Și-au rămas doar cinci.

Cinci membri de partid
Au fost la teatru
Unul n-a aplaudat
Și-au rămas doar patru.

Patru membri de partid
Au avut idei
Unul le-a avut prea bune
Și-au rămas doar trei.

Trei membri de partid
Au visat război
Unul l-a visat cu rușii
Și-au rămas doar doi.

Doi membri de partid
S-au jucat cu tunul
Unu-a tras spre răsărit
Și-a rămas doar unul.

Un membru de partid
Cel mai lămurit
A plecat cu O.N.T.-ul
Și n-a mai venit.

(din folclorul politic contemporan).

Săptămîna viitoare pe ecrane

Camionul de cursă lungă — O coproducție franco-italiană, o poveste în care doi șoferi din transporturile transeuropene îndrăznesc să înfrunte puternica organizație a Mafiei. Regizor: Sergio Corbucci. În rolurile principale: Giancarlo Giannini, Michel Constantin, Giuseppe Maffioli. (Cinema Pacea, Sibiu și cinema Progresul Mediaș, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19).

Invincibilul Kung-Fu — Un antrenant film de aventuri, presărat cu numeroase și insolite momente de performanță sportivă. Un film cu parfum exotic, spectaculoase lupte kung-fu, brodate pe canavata unei povești de istorie și legendă a unei Chine medievale. În ultimii ani ai dinastiei Qing... (Cinema Arta, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19).

Ziua cea mai scurtă — Un film de o oră și jumătate, un documentar despre istorica zi de 22 decembrie 1989 — ziua cînd dictatorul Nicolae Ceaușescu a fost silit de popor să abandoneze puterea... O reconstituire a evenimentelor și itinerariului fugii cuplului prezidențial făcută de experimen-tatul documentarist Ștefan Gladin. (Cinema Tineretului, orele 13 și 15).

Ultimul războinic — Este unul dintre cele mai bune roluri ale formidabilului Anthony Quinn. Un film despre indienii „piei roșii“ făcut atîfel de reconstituirea convențional-operetistică, un film de referință. (Cinema Tineretului, orele 9; 11; 17 și 19).

N. I. POPA

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

1	A	S	T	R	S	O	N	T	0	N	9	1	4	8
2	J	T	R	A	N	J	A	R	S	I				
3	R	R	L	A			I	N	I	T	A			
4	A	R	E		O	M	A	T			R			
5	L	E		A	L	B	O	A	T	N				
6	L	U	M	I	N	A		S	T	E	A			
7	A	C	A	N	T		A	S	I	A				
8	T	I		O	I	E	R		I	T	A			
9	T	I	T		T	A	P		R	P				
10	O	S		S	E	M	I	N	G	U				
	R	A	I	A	R	I	T	A		S				

ORIZONTAL: 1) Studiază cite-n Lună și în Soare. 2) Loc pentru băi de soare — Au stat prea mult la soare. 3) A emite culori asemănătoare cu ale curcubeului — Torțel. 4) Exod citadin pe caniculă — Se topește la soare. 5) Insulă franceză — Nu l-a văzut soarele — Oază în Kuweit. 6) Darul soarelui — Soare în miniatură. 7) În plină vacanță! — Continentul de la soare-răsare. 8) Tei! — Ciobanul

În plin soare

cu oile — Ieșită! 9) Răsărit — Constelație în care intră soarele în solstițiul de iarnă (neart.) — Știrpe! 10) Aurora la vechii greci — Dogorește în casă. 11) Floarea soarelui (pop.). VERTICAL: 1) Proceș fiziologic al plantelor verzi care are loc cu ajutorul luminii solare absorbită de clorofilă. 2) Ca soarele în plină vară. 3) Corabie antică — Riu în Brazilia. 4) Mesagerele soarelui — Baie făcută cu bună știință. 5) Localitate în Ecuador — E împotriva! — Sună la răsărit! 6) La ieșirea din ștrand! — Mediu solar! — Cer poetic. 7) Îmbiată! — A se colora la soare! 8) Ploaie cu soare — Bis! — Cuptor adînc. 9) Apar pe piele după expunerii prelungite la soare — Un colț din natură! 10) Soare-răsare — Loc pentru un cunoscut „Apus de soare“ (pl.). 11) Sezonul soarelui cu dinți — Soare-scăpată.

Dicționar: ILE, ATN, EOS, ISA, ONA, OLA. George MARINA

Dezlegarea careului „RĂCORITOARE“, apărut în data de 21 iulie a.c.

1) CASATĂ — UGISA. 2) LIMONADE — TM. 3) GERAR — PAHARE. 4) HIO — ISA — AZOT. 5) E — PODURI — APL. 6) TP — RĂCIȚI — IT. 7) AERA — U — INOT. 8) RP — NORI — EȘEC. 9) SAJ — IAWRT. 10) L. 10) PIRAT — TÎTINA. 11) O — ADĂPA-TE — ET. 12) LOPĂȚICA — PAI.

George MARINA

TV
8,00'
TV. 9
9,15
(reluan
familie
Episod
Rubric
nile fr
ghiară
(reluan
patria.
muzică
lități.
milenai
club.
mond.
„Anda“
lodie p
gite. 1
clopedit
serial.
San F
miera
Actuali
deo-exp
Film —
plan (C
0,35 A
Video-c
dul.
TV
8,00
TV. 9,0
9,10 U
piilor.
rial. La
dul 11,
nă lină
că de
11,45
12,30 H
Verona.
lități. 1
perirea
lătorie
(I). 13,
gazin.
venimer
mîinii. 1
rial. F
niecki.
18,45 C
duminic
blicitate
serial.
laniecki
20,00
că. Zid
Actuali
Film a
mul. 2
0,20 Sh
minica.
țile lu
0,50 A
ci
sîmbătă
SIBIU
„Creato
magini“
11; 13;
Arta:
rica Ex
9; 11;
și 19.
Tiner
story p
16 și 1
risul
13,30.
Terezi
din Ric
15; 17
Luni,
SIBIU
„Camion
lungă“,
13; 15;
Arta:
lul Ku
11; 13;
Tiner
cea ma
rele 13
la orele
19 „Ul
nic“.
MEDI
gresul:
de curs
rele 9;
17; 19.
Centr.
de fier
12; 14;
L. L
„Un col
orele 15

Mizeriile cotidiene ale existenței

1. Dacă vă imaginați că instanțele judecătorești șomează, vă înșelați amarnic. Democrația nu i-a determinat pe oameni să renunțe la certuri, la divorțuri, la scandaluri, într-un cuvânt la toate acele mizerii cotidiene care n-au darul de a ne înfrumuseța existența, dimpotrivă.

Zilele trecute am răsfocit câteva dosare la Tribunalul Județean Sibiu extrăgând, absolut la întâmplare, câteva situații care vin să ateste faptul — dovedit de altfel — că lipsa de înțelegere, de rațiune naște drame care nu trec fără a lăsa răni în sufletele oamenilor. Și, firesc, te întrebi: de ce este nevoie de așa ceva când viața-i atât de scurtă și atât de minată de răutăți și urîțenie, să le zicem obiective? Mai este oare nevoie să... ne batem singuri cuie-n talpă, când există alțea cuie și capcane pe care ni le pun alții?

Ana G. și Rozalia M. locuiesc împreună cu familia R. într-un imobil din Mediaș. Cărte comună, interese — de liniște, curățenie, calm — comune. Și totuși s-a ajuns la o asemenea stare de încordare, apoi de tensiune, încît primele solicită nici mai mult nici mai puțin decît evacuarea din locuința a familiei R. Desigur, instanța, obiectivă, n-a dat curs acțiunii, considerînd că faptele nu sînt atât de grave încît să impună

o atît de radicală măsură. Oamenii buni, aveți-vă ca frații!

Elena și Ioan B. au fost soție și soț timp de 16 ani. Nu știm cum au trăit împreună în toată această perioadă, dar ca să împarți binele și răul 16 ani trebuie să te fi călit cit de cit și să treci peste micile frecșuri inevitabile. Ei bine, nu. Cei doi au ajuns la capătul răbdării și a urmat divorțul. Numai că aici nu s-a încheiat lupta. Ba am spune că de-abia acum a început. Pe viață și pe moarte. Era vorba de bunurile dobîndite în comun care acum trebuiau împărțite. Ea susține că valoarea mașinii proprietate este 100.000. El zice că nu face mai mult de 58.000. Ca să împace și... capra și varza, tribunalul a decis 76.000. Ei, dar cînd s-a trecut la ce-aveau în casă (și aveau ceva după atîția ani de conviețuire)... Ea a luat perdeaua, el — fierul de călcat, ea a luat cuierul din hol, el — mașina de tocat carne, ea a luat aparatul de radio, el — televizorul sport, ea a luat pătură de lînă roșie, el — mașina de măcinat cafea... Ți se face milă cînd te gîndești c-au fost doi oameni care, cu siguranță, s-au iubit...

Minora Maria H., pe care toți o știau harnică și cuminte, la un moment dat rămîine însărcinată și naște un băiat pe care-l botează Frank-Mathias. Dar problema (curiozitatea?) părinților era cine-i fericitul tată. Certuri, bătăi... „Fata” a spus numele tatălui cu care se iubise... la poartă, în stradă. Proces de paternitate. Numai că învinuital, Matei K., nu recunoaște nimic. Analize, expertize... Concluzia: nu-i exclus să fie el iubitul... minorei și tatăl minorului. Așa că-i bun pentru plata pensiei alimentare.

În fine, Maria O. s-a înțeles cu Ioan C. ca pentru 4.000 de lei acesta din urmă să-i confecționeze o ușă din stejar (nu știu, e mult, e puțin?). Meseriașul i-a făcut ușa, dar beneficiara nu i-a dat decît 3.000. De aici, firește, discuții, ceartă, proces.

Încheind (deocamdată) aici, nu putem să nu-i compătîmim pe oamenii în robă neagră confrunțați zilnic cu asemenea cazuri, unele de-a dreptul hilare pentru un spectator obiectiv dar, în esența lor, cuprinzînd, fiecare în parte, o dramă a individului confrunțat cu sine însuși și cu aproapele lui.

N. I. DOBRA

Iulian Vlad trimis în judecată

Postul ministru secretar de stat la Ministerul de Interne și șef al fostului Departament al Securității Statului pînă la 22 decembrie, generalul colonel în rezervă, Iulian Vlad a fost trimis în judecată la Curtea Supremă de Justiție — secția militară, pentru săvîrșirea infracțiunii de complicitate la genocid, informează un comunicat semnat de procurorul general al României, Gheorghe Robu, dat publicității ieri la București.

Comunicatul menționează, în-

tre altele, că Iulian Vlad și-a exprimat în mod expres acordul, la ședințele din 17 și 22 decembrie 1989 ale Comitetului Politic Executiv al fostului P.C.R., cu hotărîrea de a se folosi armele de foc împotriva demonstranților din Timișoara și alte localități, că el a dat ordine și a coordonat activitatea compartimentului, inclusiv a trupelor de securitate, pentru executarea hotărîrii de reprimore prin forță a revoluției. Procesul va începe la 10 septembrie.

S-a anunțat decesul lui Nicolae Giosan

Un comunicat al Procuraturii Generale remis ieri spre difuzare informează despre decesul lui Giosan Nicolae, survenit la data de 30 iulie, ora 9,55, la Spitalul Penitenciarului Jilava.

Comunicatul precizează că organele procuraturii militare au dispus efectuarea unei constatări medico-legale din care rezultă că decesul s-a datorat insuficienței cardiace, sclerozei miocardice, infarctului miocardic și aterosclerozei aorto-coronariene. Se mai menționează că Giosan Nicolae a stat internat în spitalul penitenciarului de la 2 iunie cu diagnosticul „Infarct miocardic”, fiind transferat a doua zi la Spitalul de Urgență din București de unde a fost readus la 15 iunie cu diagnosticul „stare post infarct miocardic”.

Anterior difuzării acestui comunicat, în București au circulat zvonuri privind decesul fostului președinte al fostei Mari Adunări Naționale și al Academiei de Științe Agricole și Silvici, unul din cei 24 foști apropiați colaboratori ai dictatorului, inculpați pentru complicitate la genocid. Erau citate agenții de presă străine, cu trimitere la surse ale Procuraturii Generale.

Prima publicație autohtonă care a inserat informația este „România Mare”, care a reliefat, într-o notă, meritele omului de știință Giosan, în care mai informa că decesul a survenit la auzul rechizitoriului și că dispărutul a fost înmormîntat pe spezele Academiei Române.

COMUNICAT

Produsele alimentare de bază ce se desfac către populație în județul Sibiu în luna august a.c. prin rețeaua de magazine cu amănuntul vor consta în: 455 tone carne vită, 350 tone carne porc, 285 tone carne pasăre, 515 tone preparate carne, 88 tone conserve carne, 5470 tone pline, 600 tone făină, 660 tone zahăr, 540 tone ulei, 15,2 mii hl lapte, 6 mii hl produse din lapte, 65 tone unt, 180 tone brînzetură, 7300 mii buc. ouă.

În luna august a.c. se vor asigura prin magazinele alimentare, pe baza tabelelor existente, cîte 1 kg făină, 1 l ulei la urban și 0,750 l la rural; 1,250 kg zahăr la urban și 1,0 kg rural.

Pe măsura recuperării de la furnizori a restanțelor la făină, mălai, ulei și zahăr, se vor asigura și cantitățile neridicate de populație în lunile iunie și iulie a.c., dar

numai după achitarea cotelor aferente lunii august 1990.

★

Persoanele sau asociațiile particulare cu profil comercial alimentar și de alimentație publică, autorizate, vor beneficia de unele cantități de produse alimentare din fondul de stat, acolo unde acesta permite, produse ce vor fi repartizate de Direcția Comercială prin magazinul — depozit al I.C.R.A. Sibiu sau direct de la producătorii locali.

De menționat că nu se pot asigura produsele alimentare raționalizate (făină, zahăr) și cele deficitare: vin, bere, băuturi alcoolice, precum și produse din import.

De asemenea, persoanele care solicită diferite produse, vor avea asupra lor autorizație de funcționare și autorizație sanitară.

Prefectura județului Sibiu

Multe, prea multe drame în carosabil!

Să te deplasezi cu autoturismul, la oră de vîrf, să zicem 15. pe străzile Sibiului, este o adevărată aventură. Toți cei de la volan se grăbesc nevoie mare, mulți opreso unde-i taie capul, depășesc linia sau liniile continue, parchează în cele mai năstrușnice poziții, nu acordă prioritate, trec pe „roșu” în intersecții (pe cînd un partid al... daltoniștilor?), circulă pe sens interzis sau pe artere oprite circulației auto (vezi str. N. Bălcescu) încît e de mirare că numărul tamponărilor și al victimelor nu este și mai mare. Și ca și cînd abaterile și infracțiunile automobiliștilor nu sînt de ajuns, zilnic zeci de pietoni, bicicliști și motorețiști (priviți-i pe aceștia din urmă cu cită tihnă își sorb halbele în fața circumiilor de cartier, după care pleacă la plimbare!) vin cu „contribuții proprii” la amplificarea impresiei de... haos rutier, care domnește în Sibiu. Poliția rutieră face și ea ce poate, mai ridică permise, mai dă amenzi, mai atenționează, dar important este ca toți participanții la trafic să înțeleagă că „legea bunului plac” nu se poate substitui „legii circulației” și că este în beneficiul nostru, al tuturor, să ne respectăm reciproc, să manifestăm prudență și să ne comportăm civilizat și pe drumul public! Altfel uite ce se-ntîmplă...

● **DEPĂȘIRE IMPRUDENTĂ.** La ora aceea matinală, pe șoseaua Dumbrăveni — Mediaș circulau puține mașini, deci condiții optime pentru a conduce nestresat un autovehicul. Și cu toate astea, la intrarea în comuna Brateiu, Maria Bleahu, din satul Geacăș, muncitoare la „Emailul Roșu”, s-a angajat cu Dacia 3-SB-1945 într-o depășire neținînd cont de carosabilul u-med. Bruscînd volanul, mașina a intrat în derapaj și s-a izbit într-un per de pe marginea șoselei. Nici nu mai con-

tează avariile Daciei de vreme ce Traian, soțul soferitei, aflat alături, a fost grav accidentat, iar Nicolae Bleahu (52 ani), cumnatul Mariei, găzduit pe bacheța din spate, a decedat la locul faptei.

● **AUTOACCIDENT.** Biciclistilor, se știe, nu le trebuie permis de conducere, dar le trebuie — și asta ar trebui să se știe — atenție, mai ales cînd se deplasează pe artere aglomerate și cînd schimbă direcția de mers. Ioan Ionascu (61 ani) n-a procedat așa

pe raza comunei Cristian și a intrat cu bicicleta în... remorca unui ARO (1-SB-8580) care circula din sens opus. Sufferind o fractură de antebrăț și un traumatism cranian, biciclistul va redeveni, cu siguranță, numai... pieton!

● **IN COMĂ ALCOOLICĂ.** Cum a ajuns Coloman Haller din Dumbrăveni (str. 23 August nr. 42), de profesie tractorist la topitoria de in din localitate, să conducă mașina 2-AB-1135 aparținînd lui Nicușor Ursz nu e foarte important de reținut. Gravă este irresponsabilitatea lui Haller, care în comă alcoolică fiind (3,70 la mie!!!), s-a urcat totuși la volan și a parcurs (doamne ce bine că nu v-ați „întîlnit” cu el!) cîteva kilometri pînă la intrarea în Mediaș. Ghinionul a căzut pe un automobilist din județul Mureș, pe care Haller l-a tamponat, în urma impactului două persoane din mașina mureșeană fiind accidentate. Urmează replica (dură, sperăm) a legii penale!

Rubrică realizată de Sorin CRIVĂȚ (cu sprijinul Serviciului circulație al Poliției Județului Sibiu)

Din partea Consiliului Director al F.S.N. din județul Sibiu

Consiliul director al Frontului Salvării Naționale din județul Sibiu invită președinții organizațiilor din toate localitățile județului la o întîlnire de lucru în vederea organizării activității viitoare.

Din localitățile unde nu s-au constituit organizații, este invitat un reprezentant desemnat de membrii F.S.N.

Întîlnirea va avea loc marți, 7 august 1990, la ora 14, în sala 63 din localul Prefecturii județului Sibiu.

INFORMATII Tineri sibieni în Austria

La invitația ministrului austriac al tineretului, artei și sportului, precum și a primarului din orașul austriac Klagenfurt, un grup de 38 tineri și cadre didactice din Sibiu vor fi oaspeți ai țării prietene, timp de 10 zile. De menționat că, majoritatea tinerilor sînt absolvenți ai Liceului Brukenthal, acestora adăugîndu-li-se „olimpici”, care au obținut cele mai bune rezultate la olimpiadele naționale și internaționale. Grupul este condus de concetățeană noastră, d-na prof. dr. Anca Sirghie, inspector la Ministerul Învățămîntului. Plecarea — azi, ora 10, din Piața Teatrului. Le dorim sedere plăcută. L. JIMAN

Cursurile de vară ale Universității Cultural-Științifice

Programul zilei de astăzi: orele 9—14: prof. M.S. Vasilescu și V. Andru — „Exerciții de dinamică mentală și creativitate” (III); orele 17—21, lector univ. dr. Alexandru Huditeanu — „Constantin Noica în filozofia și cultura românească”; Vasile Andru — „Sugestii pentru o terapie a destinului”. Programul zilei de duminică, 5 august: excursie în Mărginimea Sibiului.

FOTBAL-PREGĂTIRI

F. C. Inter — Corvinul Hunedoara 2-0 (1-0)

Intr-un meci de verificare nu scorul interesează în primul rînd, ci capacitatea echipelor — chemate peste citeva zile la startul unui nou campionat — de a interpreta partiturile „predate” de antrenori. Hunedoarenii au aliniat joi după-amiază la Sibiu o formație foarte tină (fără Gabor, Petcu, Tirnovăanu și Hanganu), lipsită deci de experiență, dar preocupată, în condițiile unui meci în deplasare, să păstreze posesia balonului și să se „închidă” cît mai bine în apărare. La rîndul lor, elevii antrenorilor V. Hizo și Gh. Țurlea s-au străduit să se apropie de poarta adversă prin învăluri, pase în adîncime și combinații-surpriză, inclusiv cu participarea fundașilor, o bună impresie lăsîndu-ne, de pildă, urcările în atac — cu preocupare pentru finalizare — ale lui Mihali, jucător serios, polivalent. Din păcate, boală mai veche, interiești s-au jucat cu ocaziile, înscrind un singur gol în min. 35 prin Predatu (după centrarea lui Laurențiu), cel care avea să fie... campionul ratîrilor.

Repriza secundă a fost calitativ superioară. Sibienii au iuțit ritmul, pasele fără adresă s-au împuținat (nu și... ratările), Laurențiu a ieșit la rampă trăgînd echipa după el, noii intrări au adus prospețimea necesară și, în afara golului lui Văsii, din min. 70, este de apreciat știința (să-i zicem așa) echipei interiste de a-și crea situații de gol, care vor trebui finalizate — aici mai este serios de lucru la antrenamente — într-o proporție mult mai mare în meciurile oficiale, pe puncte. Astăzi, la Hunedoara va avea loc partida revanșă. Au arbitrat bine T. Marcu, V. Hîntea și D. Țirpătorea.

F.C. Inter a aliniat formația: Ritli (22 ani, adus de la Olimpia Satu Mare) — Stănescu, Mihali, Cotoră, Boar — Jurcă, Mărgărit, D. Munteanu, Laurențiu — Văsii, Predatu. Au mai jucat: Bliș, Miuță, Chioar, Zotică, Ciobanu și Demian.

Mircea BIȚU

